

gjøre den hele Styrke, der er tjenstdygtig til Linien; og Udvalget maa da saameget mere tilraade, at denne virkelige bliver udfkrevet, eftersom Krigsministeriet, paa Udvalgets Forespørgsel, hvormeget Mandskab og af hvilke Aldersclasser der paatænkes i Aaret 1853 holdt til Tjeneste ved de forskjellige Afdelinger, har erklæret, at det ikke seer sig istand til herpaa at give noget bestemt Svar, at Ministeriet for Finantsaaret 1853—54 har calculeret Lønning m. v. for den nuhavende Styrke, men at det afhænger af Forhold, som ikke kunne forudsæes, om hele denne Styrke vil behøves holdt under Vaaben, eller muligviis en endnu større Styrke vil blive fornøden, i hvilket sidste Tilfælde de opstaaende Mangler, saafremt Udvalgets Forslag ikke antages, alene vilde kunne suppleres med ældre Mandskab, hvilket netop er det, man efter vor Formening bør søge at undgaae.

At den af Udvalget foreslaaede Fremgangsmaade er den samme, der, lige siden Børneplygtsloven udkom, stadigen er blevet fulgt, formenes derhos ogsaa at maatte tale til Anbefaling for, at deri ikke skeer nogen Forandring for det forestaaende Udskrivningsaar, saameget mindre som de Arbejder, der ere blevne foretagne til en ny Organisationsplans Indførelse, maae give Formodning om, at det ei kan vare længe, inden en saadan vil udkomme, og det, uden at Udvalget forøvrigt har paatænkt at foregribe nogen af dennes Bestemmelser, dog snarere tør antages, at disse ville komme til at staae den Ansuffelse nærmere, som ligger til Grund for Udvalgets Indstilling, end den, hvorfra den foreløbige Lov er udgaaet, og det, foruden at der ifølge denne vilde blive et stort Antal Børneplygtige, som bleve behandlede efter andre Regler end de, der gjaldt efter de foregaaende Udskrivningslove, i og for sig maa ansees som lidet ønskeligt, at en hyppig Verel i Udskrivningsprinciperne skal foregaae i saa Aar efter hverandre.

Med Hensyn til, at Justitsministeren under Sagens første Behandling har givet Thinget det Løfte at ville stræbe efter for Fremtiden at undgaae Udstedelsen af foreløbige Love angaaende Udskrivningen, og han da dertil har føiet, at han troer, det vil være muligt allerede i denne Sæssion at fremlægge Udkastet til en Lov for den følgende Udskrivning, dersom man holder

sig til den Regel, at der skal udfskrives saa meget Mandskab, som er overeensstemmende med Planen af 1842, da kan Udvalget ikke tilbageholde det Duffe og den Forventning, at dette maa kunne blive Tilfældet, selv om man ikke holder sig til det Mandskab, der af Krigsministeren er forlangt, men at Udskrivningsloven for 1854 ogsaa under Forudsætning af hele den tjenstdygtige Mæsses Udskrivning maa kunne blive vedtagen paa nærværende Rigsdags-sæssion.

Udvalget har dernæst anseet det som Noget, der er en saa ligefrem Følge af Forholdenes Natur, at den paatænkte Armeeargansationsplan ei derved vil kunne præjudiceres, at det Mandskab, der udfskrives af det egentlige Danmark, ei skal kunne afbenyttes til Dannelsen af et tydsk Forbundscontingent, og at det som Følge deraf ei heller sammendrandes i Afdeling med Mandskab, der maa være en saadan Forpligtelse underkastet, og det formenes derfor, at Lovens § 1 burde derom indeholde en udtryffeligt Forskrift.

Endeligen maatte, formener Mindretallet (G. N. Petersen), Paragraphen, som en Følge af den foreslaaede Hovedforandring, indeholde en Forskrift af samme Indhold som den i Udskrivningsloven af 26de Januar 1852 § 1 om, hvorledes de skulle behandles, der i Aarets Løb ikke blive anvendte.

De Forandringer, bemeldte Paragraph, som Følge af det saaledes foreslaaede, vilde have at undergaae, bestaae altsaa deri, at: i Paragraphens Begyndelse Ordet „Af“ forandres til „Al“.

Ordene „2,984 Mand foruden det i Placaten af 4de December 1832 § 1 bestemte Antal af Overcomplete, nemlig 1 Overcomplet for hver 6te Mand“ udgaae.

Paragraphens andet Punctum forandres til at lyde saaledes: „Dette Mandskab fordeles alene til saadanne Afdelinger, som rekruteres af det egentlige Danmark og ikke afbenyttes til tydsk Forbundscontingent, hvorhos dets videre Fordeling til de forskjellige Vaabenarter og disses Afdelinger bestemmes af Krigsministeren“, og hvis Mindretallets Forslag antages, at Paragraphen gives følgende Tillæg: „De, der i Aarets Løb ikke anvendes, blive at be-